

QUAN ẨM

Vàng trắng mắt ải địa đầu
xẻ đôi dấu nhớ rụng màu quan san
vùi khe. đá núi tan hàng
nổi đau đồng trụ còn mang đến giờ
nằm trong huyết nhục ơ thờ
sông cuồng nước nghịch xác cờ tang thương
đêm nhốt xương giữa nguyệt đường
trắng mắt đã chiến mười phương ngục cùm
đâu rồi cuống mạ xanh um
con sâu trong kén thở giùm nhân sinh
sỏi cuội là đất quê mình
hòn bi lăn xuống lộ trình máu me
năm năm mười năm bờ đê
một trăm năm vỡ ngạn về tay không
lúa tôi xa ngọn chiêm đồng
rơm em héo đụn giữa lòng quê tang

Tháng tư con chim ra ràng
bóp chết trứng nước tình đang dậy thì
ra vườn thanh gột từ quy
tiếng van vĩ hót kinh kỳ trận vong
tròn không? ai biết được vòng!
vuông khăn khổ lụy nhốt tròng binh đao
thôi xuân trả áo lại đào
dây xoang yếm thấm liệm vào thình không
giờ nhìn nhau mất hình dung
hôn mừng tượng ấy tẻ cùng hương hoa

Tháng tư bông bé nhau qua
dưới chân thần nữ rợp tòa oan khiên
hồn ai bể lạc hư huyền
bãi dâu cuồng sát đau miền phục sinh
thân lạ vóc dáng lạ hình
trăm câu mềm dịu hóa tình góc gai
ải quan đâu ở non đoài
mà trắng giấu biệt tàn phai nỗi niềm

Ở hoang tru câu kinh đêm
hát như vây khỗn rừng chìm thâm u
rặng bươn qua kẽ thần phù
áo trùm cao rách gió mù tuyên quang
trộ đời lao lý dọc ngang
tiếng đau gổ xẻ bên hàng phục thân

trời chiều nạm mặt hồng ân
tia máu lửa bắn xuyên quầng mắt thâm
van cây đổ hạt lên mầm
mốt mai hoài cố khêu trầm ngải xưa
hát kinh ở xuyên sơn. thừa
lời rao cấm cố xin chừa tội nhân
hẹn đưa lòng suối thất thần
chút tình nông nỗi trao thân biệt đày

Biên cương biên cương chiều nay*
ngọn dao thổ phỉ chân mày thực quyền.

h o à n g x u â n s ơ n
[hồi niệm một tháng tư]

* biên cương biên cương, tiếng vọng hành của thi sĩ Phạm Ngọc Lữ